KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.6.2014 r.
COM(2014) 413 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Włoch na 2014 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na 2014 r.

{SWD(2014) 413 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Włoch na 2014 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na 2014 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych[1], w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania[2], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej[3],

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego[4],

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupia się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.

(2) W dniu 13 lipca 2010 r., na podstawie wniosków Komisji, Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.
[2] Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2014) 413 final.
[4] P7_TA(2014)0128 i P7_TA(2014)0129.

(na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne". Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

(3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw lub rządów przyjęli Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nakreślający spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i w strefie euro z wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i obszarów polityki. Podjęli oni decyzję co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, i wyrazili pełną gotowość do realizacji celów strategii „Europa 2020" oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.

(4) W dniu 9 lipca 2013 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie krajowego programu reform Włoch na 2013 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na lata 2012–2017. W dniu 15 listopada 2013 r., zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 473/2013[5], Komisja przedstawiła swoją opinię na temat projektu planu budżetowego Włoch na 2014 r.[6].

(5) W dniu 13 listopada 2013 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego[7], rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2014 r. Tego samego dnia Komisja, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania[8], w którym wskazała Włochy jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.

(6) W dniu 20 grudnia 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji budżetowej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Rada Europejska podkreśliła potrzebę dążenia do zróżnicowanej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków udzielania pożyczek, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.

(7) W dniu 5 marca 2014 r. Komisja opublikowała wyniki szczegółowej oceny sytuacji dotyczącej Włoch[9], na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że we Włoszech występują nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej, które wymagają szczególnego monitorowania i zdecydowanych działań politycznych. Zdecydowanych działań politycznych i uwagi wymaga w szczególności utrzymujący się wysoki poziom długu publicznego połączony z niską konkurencyjnością na rynkach międzynarodowych, wynikającą z powolnego wzrostu produktywności, i dodatkowo pogłębiony przez niezmiennie niski wzrost gospodarczy.

(8) W dniu 22 kwietnia 2014 r. Włochy przedłożyły krajowy program reform na 2014 r. oraz program stabilności na 2014 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

---

5 Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.
6 C(2013) 8005 final.
7 COM(2013) 800 final.
8 COM(2013) 790 final.
9 SWD(2014) 83 final.

(9) Celem strategii budżetowej przedstawionej w programie stabilności jest osiągnięcie średniookresowego celu w postaci uzyskania równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych do 2016 r., przy zapewnieniu zgodności z zasadą dotyczącą zadłużenia w przejściowym okresie lat 2013–2015. W programie potwierdzono średniookresowy cel budżetowy w postaci utrzymania równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych, co odzwierciedla wymogi paktu stabilności i wzrostu. (Ponownie obliczona) korekta strukturalna zaplanowana w programie wynosi w 2014 r. 0,2 punktu procentowego PKB, a w 2015 r. 0,4 punktu procentowego. Zgodnie z programem, ciężkie warunki gospodarcze i wysiłek konieczny do realizacji ambitnego programu reform strukturalnych uzasadniają ten ograniczony zakres korekty w kierunku celu średniookresowego. W szczególności zaplanowano szereg reform strukturalnych, które miałyby pozytywny wpływ na potencjalny wzrost gospodarczy i w konsekwencji zmniejszyłyby w nadchodzących latach stosunek wartości długu publicznego do PKB. Korekta strukturalna zaplanowana w programie pozwoliłaby Włochom osiągnąć wartość odniesienia dla redukcji długu w przejściowym okresie 2013–2015, częściowo dzięki ambitnemu planowi prywatyzacji, który ma zostać wdrożony w latach 2014–2017 (jego wartość ma wynosić co roku 0,7 punktu procentowego PKB). Scenariusz makroekonomiczny, na którym opierają się prognozy budżetowe zawarte w programie, a który nie został zaaprobowany przez niezależny organ, jest nieco optymistyczny, w szczególności w odniesieniu do późniejszych lat programu. W 2014 r. planowane jest odchylenie od ścieżki dostosowania w kierunku celu średniookresowego. Jeśli powtórzy się ono w kolejnym roku, może zostać ocenione jako znaczące, m.in. na podstawie wartość odniesienia dla wydatków. Ponadto brak jest wystarczająco szczegółowych działań, które wspomogłyby w pełni osiągnięcie celów budżetowych, szczególnie od 2015 r. W prognozie Komisji z wiosny 2014 r. wskazano na niezgodność z wartością odniesienia dla redukcji długu w 2014 r., jako że przewidywana korekta strukturalna (zaledwie 0,1 punktu procentowego PKB) jest niższa od wymaganej korekty strukturalnej, wynoszącej 0,7 punktu procentowego PKB. Na podstawie oceny programu oraz prognozy Komisji, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1466/97, Rada jest zdania, że aby zapewnić zgodność z wymogami paktu stabilności i wzrostu, potrzebne będą dodatkowe starania, również w 2014 r.

(10) Zakres ostatnich działań, mających na celu zmniejszenie opodatkowania czynników produkcji, był nieco ograniczony. Wciąż zatem istnieją możliwości przesunięcia obciążeń podatkowych na konsumpcję, majątek i ochronę środowiska, w ścisłej zgodności z celami budżetowymi. W odniesieniu do konsumpcji, dla udoskonalenia struktury systemu podatkowego konieczny jest również przegląd obniżonych stawek VAT i wydatków dotyczących podatków bezpośrednich. Należy zwrócić szczególną uwagę na potrzebę zmniejszenia ewentualnego wpływu na dystrybucję dochodów. Co się tyczy majątku, rewizja wartości katastralnych zgodna z obecnymi wartościami rynkowymi umożliwiłaby ustalenie sprawiedliwszych pobieranych okresowo podatków od nieruchomości. Okazję do przeprowadzenia takich niezbędnych reform stanowi przyjęta ostatnio ustawa wykonawcza dotycząca reformy podatkowej. Biorąc pod uwagę skalę wyzwania, działania dotyczące budowy struktur podatkowych należy uzupełnić dodatkowymi środkami usprawniającymi administrację podatkową oraz zwiększającymi stopień przestrzegania przepisów prawa podatkowego, a także zdecydowanymi działaniami, których celem będzie zwalczanie problemu uchylania się od opodatkowania, szarej strefy oraz pracy nierejestrowanej, które w dalszym ciągu wpływają negatywnie na finanse publiczne oraz stanowią podatkowe obciążenie dla podatników przestrzegających prawa. W

tym kontekście w ustawie wykonawczej dotyczącej reformy podatkowej przewidziano szereg środków służących wzmocnieniu administracji podatkowej – kompleksowy system oceny i monitorowania luki podatkowej, środki upraszczające, działania służące poprawie relacji z podatnikami, środki poprawiające ściągalność zaległych podatków lokalnych oraz wzmocnienie kontroli podatkowych. Decyzja o wprowadzeniu od 2015 r. wstępnie wypełnionych deklaracji podatkowych stanowi kolejny pozytywny krok na drodze ku zwiększeniu zakresu przestrzegania przepisów prawa podatkowego.

(11) Dokładne i sprawne wdrożenie przyjętych środków pozostaje dla Włoch kluczowym wyzwaniem. Konieczne jest zarówno zajęcie się dotychczasowymi brakami w zakresie ich realizacji, jak i zapobieżenie akumulacji kolejnych opóźnień. Jednym z najważniejszych narzędzi służących usprawnieniu procesów wykonawczych w państwie, a ogólniej zapewnieniu skuteczniejszych działań w ramach polityki, jest lepsza koordynacja i wydajniejszy podział obowiązków na różnych szczeblach administracji państwowej. Może okazać się to z kolei korzystne dla zarządzania funduszami unijnymi, gdzie podjęte dotąd działania, zwłaszcza w regionach południowych, są tylko częściowe i niekompletne. Niekorzystny wpływ na zarządzanie funduszami unijnymi ma również wadliwie działająca administracja oraz brak przejrzystości, oceny i wysokiej jakości kontrola. Służba publiczna również zyskałaby na zwiększonej skuteczności i ukierunkowaniu na usługi oraz związanych z tym zmianach w zarządzaniu zasobami ludzkimi. Korupcja w dalszym ciągu znacząco wpływa na włoski system produkcyjny i na zaufanie do struktur politycznych i instytucjonalnych. Konieczne jest dokonanie przeglądu przepisów o przedawnieniu. Skuteczna walka z korupcją wymaga również przekazania odpowiednich uprawnień krajowemu urzędowi antykorupcyjnemu ds. oceny i przejrzystości administracji publicznej. Nadal utrzymują się braki w wydajności sądownictwa cywilnego i konieczne jest uważne monitorowanie wpływu przyjętych środków.

(12) Z przeprowadzonej w ubiegłym roku pod nadzorem włoskiego banku centralnego oceny jakości aktywów wynika, że w celu przywrócenia zdolności banków do rozszerzenia oferty kredytowej dla gospodarki realnej istotne pozostaje usprawnienie zarządzania aktywami o obniżonej jakości i przyśpieszenie pozbywania się ich. Co się tyczy dostępu do finansowania, najważniejsze podjęte dotąd działania skupiły się na ułatwianiu przedsiębiorstwom dostępu do kredytów, jednak rozwój instrumentów finansowania innych niż pożyczki bankowe pozostaje ograniczony, szczególnie w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw. Z zadowoleniem należy przyjąć inicjatywy podjęte w dziedzinie ładu korporacyjnego banków, w szczególności nowe zasady wydane ostatnio przez włoski bank centralny. Niemniej jednak ich realny wpływ będzie zależał od ich właściwego wdrożenia przez banki i egzekwowania. W szczególności wskazane jest dalsze uważne monitorowanie funkcjonowania niektórych z największych banków spółdzielczych (wł. „banche popolari”).

(13) Sytuacja na rynku pracy pogorszyła się jeszcze w 2013 r., przy czym stopa bezrobocia wzrosła do 12,2 %, a bezrobocie osób młodych sięgnęło we Włoszech 40%. Zapewnienie właściwej realizacji przyjętych reform rynku pracy i systemu ustalania wynagrodzeń oraz uważne monitorowanie ich wyników stanowią klucz do zagwarantowania, że pojawią się oczekiwane korzyści w postaci zwiększonej elastyczności zwolnień, lepiej uregulowanej elastyczności zatrudniania, bardziej kompleksowego systemu świadczeń dla bezrobotnych i lepszego dostosowania wynagrodzeń do wydajności. Realizacja planów dotyczących poprawy skuteczności

agencji pośrednictwa pracy poprzez wzmocnienie publicznych służb zatrudnienia opóźnia się i konieczne jest jej przyśpieszenie. Środki, których celem jest wsparcie tworzenia miejsc pracy w perspektywie krótkoterminowej, muszą zostać uzupełnione środkami służącymi walce z segmentacją. W ujęciu globalnym rynek pracy we Włoszech w dalszym ciągu charakteryzuje się segmentacją i niskim współczynnikiem aktywności zawodowej, co w szczególności dotyka kobiety i młodzież. Należy zatem rozszerzyć podjęte dotąd w ograniczonym stopniu kroki, uwzględniając jednocześnie cele gwarancji dla młodzieży. Dochód pozostający do dyspozycji gospodarstw domowych we Włoszech zmniejsza się, co łączy się z rosnącym ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Zjawiska te mają negatywny wpływ w szczególności na rodziny z dziećmi. Wydatki socjalne we Włoszech pozostają w dużej mierze zorientowane na osoby starsze, a w niewielkim stopniu służą aktywizacji, co ogranicza możliwość wykorzystania ich do walki z wykluczeniem społecznym i ubóstwem. Wprowadzony ostatnio pilotażowy program pomocy socjalnej ma na celu stworzenie siatki bezpieczeństwa socjalnego. Planowane rozszerzenie go na teren całego kraju będzie wymagało poprawy efektywności wydatków socjalnych i usług społecznych na całym obszarze Włoch.

(14) Na wszystkich poziomach edukacji, tj. podstawowym, średnim i wyższym, konieczne są wysiłki służące poprawie efektywności kształcenia oraz tworzeniu kapitału ludzkiego. Zawód nauczyciela charakteryzuje się jednolitą ścieżką kariery i oferuje obecnie niewielkie możliwości rozwoju zawodowego. Zróżnicowanie karier nauczycieli i lepsze powiązanie ich przebiegu z zasługami i osiągnięciami, w powiązaniu z wprowadzeniem ogólnego system ocen szkół, mogłoby przełożyć się na lepsze wyniki w nauce osiągane przez uczniów. Na poziomie kształcenia ponadgimnazjalnego i wyższego kluczowe wydaje się zapewnienie płynnego przejścia od edukacji do rynku pracy, wzmocnienie i rozszerzenie praktycznych szkoleń na drodze popularyzacji uczenia się poprzez praktykę w miejscu pracy oraz kształcenie i szkolenie zawodowe. Po przyjęciu w 2013 r. dekretu legislacyjnego w tej sprawie, utworzenie krajowego rejestru kwalifikacji jest niezbędne, by zapewnić ogólnokrajowe uznawanie umiejętności. Biorąc pod uwagę pierwsze działania w tym kierunku, przydzielanie funduszy publicznych uniwersytetom na podstawie wyników badań i nauczania przyczyniłoby się do podniesienia jakości nauczania na uniwersytetach oraz do ewentualnego zwiększenia wciąż pozostających w tyle zdolności badawczych i innowacyjnych kraju.

(15) Poczyniono pewne kroki w celu stworzenia środowiska bardziej przyjaznego przedsiębiorcom i obywatelom, ale ich skutki są ograniczane przez opóźnienia przy ostatecznym zatwierdzaniu oraz braki w zakresie realizacji. Wciąż istnieją liczne ograniczenia konkurencji (zastrzeżone obszary działalności, systemy koncesji/zezwoleń itd.) w przypadku wolnych zawodów, ubezpieczeń, dystrybucji paliw, usług detalicznych oraz usług pocztowych. Należy również podjąć walkę z szeregiem niedociągnięć rzutujących na system zamówień publicznych. Kolejnym priorytetem jest zwiększenie konkurencyjności w dziedzinie lokalnych służb użyteczności publicznej. Należy w szczególności wdrożyć obecne przepisy określające, że obowiązujące umowy, które są niezgodne z unijnym prawem o kryteriach kwalifikowania jako podmiot wewnętrzny, muszą zostać skorygowane do dnia 31 grudnia 2014 r.

(16) Braki infrastrukturalne uniemożliwiają właściwe funkcjonowanie rynku energii. W branży transportowej szczególnej uwagi i działań wymaga brak infrastruktury intermodalnej oraz niedostatek synergii i połączeń portów włoskich z obszarami w

głębi lądu. Zasięg łączności szerokopasmowej został we Włoszech zaniedbany na obszarach pozamiejskich.

(17) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Włoch. Oceniła program stabilności i krajowy program reform. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki fiskalnej i polityki społeczno-gospodarczej we Włoszech, ale także stopień przestrzegania przepisów i wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej przez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru przedstawiono poniżej w zaleceniach 1–8.

(18) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności Włoch, a jej opinia[10] znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

(19) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada zbadała krajowy program reform i program stabilności Włoch. Jej zalecenia na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–8 poniżej.

(20) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła również analizę polityki gospodarczej strefy euro jako całości. Na podstawie tej analizy Rada wydała osobne zalecenia dla tych państw członkowskich, których walutą jest euro. Włochy powinny zagwarantować pełne i terminowe wdrożenie również tych zaleceń.

NINIEJSZYM ZALECA Włochom podjęcie w latach 2014–2015 działań mających na celu:

1. Zwiększenie środków budżetowych na 2014 r. w świetle pojawiającego się odstępstwa od wymogów paktu stabilności i wzrostu, tj. zasady redukcji zadłużenia, w oparciu o prognozę Komisji z wiosny 2014 r. Znaczącą poprawę strategii budżetowej w 2015 r., aby zapewnić zgodność z wymogiem redukcji długu. Następnie zapewnienie, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wykazuje wystarczającą tendencję spadkową; realizację ambitnego planu prywatyzacji; wdrożenie sprzyjającej wzrostowi korekty budżetowej w oparciu o ogłoszone znaczące oszczędności wynikające z trwałej poprawy efektywności i jakości wydatków publicznych na wszystkich szczeblach administracji państwowej, przy utrzymaniu wydatków stymulujących wzrost, w takich dziedzinach jak badania i rozwój, innowacje, edukacja oraz najważniejsze projekty infrastrukturalne. Jak najszybsze zagwarantowanie niezależności i pełnej operacyjności rady budżetowej, nie później niż we wrześniu 2014 r., przed terminem oceny projektu planu budżetowego na 2015 r.

2. Dalsze przesunięcie obciążeń podatkowych z czynników produkcji na konsumpcję, majątek i ochronę środowiska, zgodnie z celami budżetowymi. W tym celu, dokonanie oceny skuteczności ostatniej obniżki klina podatkowego oraz zapewnienie jego finansowania na 2015 r., przeprowadzenie przeglądu zakresu wydatków dotyczących podatków bezpośrednich oraz zwiększenie podstawy podatkowej, szczególnie w przypadku konsumpcji. Rozważenie zrównania akcyzy na olej napędowy z akcyzą na benzynę oraz jej indeksacji w stosunku do inflacji, a także zlikwidowanie dotacji mających szkodliwy wpływ na środowisko. Wdrożenie ustawy wykonawczej dotyczącej reformy podatkowej do marca 2015 r., w tym przyjęcie dekretów prowadzących do reformy systemu katastralnego, tak by zapewnić skuteczność reformy podatków od nieruchomości. Dalszą poprawę stopnia

[10] Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

przestrzegania przepisów prawa podatkowego poprzez zwiększenie przewidywalności systemu podatkowego, uproszczenie procedur, poprawę ściągalności zaległych podatków oraz zmodernizowanie administracji podatkowej. Dalsze zwalczanie uchylania się od opodatkowania oraz podjęcie dodatkowych kroków przeciwko szarej strefie i pracy nierejestrowanej.

3. W ramach starań o poprawę skuteczności administracji publicznej, jasne określenie kompetencji na wszystkich szczeblach administracji. Zapewnienie lepszego zarządzania funduszami unijnymi poprzez podjęcie decydujących działań w celu poprawy zdolności administracyjnych, przejrzystości, oceny i kontroli jakości na szczeblu regionalnym, szczególnie w regionach południowych. Dalsze zwiększenie efektywności działań antykorupcyjnych, m.in. w drodze zmiany do końca 2014 r. przepisów o przedawnieniu i rozszerzenia uprawnień krajowego urzędu antykorupcyjnego. Terminowe monitorowanie skutków reform przyjętych w celu zwiększenia wydajności sądownictwa cywilnego, z myślą o zapewnieniu ich skuteczności i podjęciu w razie potrzeby dodatkowych działań.

4. Zwiększenie odporności sektora bankowego i zadbanie o jego zdolność do zarządzania aktywami o obniżonej jakości oraz pozbywania się ich, tak by przywrócić możliwość udzielania pożyczek gospodarce realnej. Wspieranie dostępu firm, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw, do finansowania pozabankowego. Dalsze promowanie i monitorowanie skutecznych praktyk zarządzania przedsiębiorstwami w całym sektorze bankowym, ze szczególnym uwzględnieniem dużych banków spółdzielczych (wł. „banche popolari") oraz fundacji, w celu poprawy efektywności pośrednictwa finansowego.

5. Przeprowadzenie do końca 2014 r. oceny wpływu reform rynku pracy i systemu ustalania wynagrodzeń na tworzenie miejsc pracy, procedury zwolnień, rozwarstwienie rynku pracy i konkurencyjność kosztową, oraz oszacowanie potrzeby podjęcia dodatkowych działań. Pracę na rzecz kompleksowej ochrony socjalnej dla bezrobotnych, przy równoczesnym ograniczeniu wykorzystania programów dopłat do wynagrodzenia w celu ułatwienia realokacji pracowników. Wzmocnienie powiązań między aktywnymi i pasywnymi politykami w zakresie rynku pracy, począwszy od sporządzenia do września 2014 r. szczegółowego planu działań, a także wzmocnienie koordynacji i skuteczności publicznych służb zatrudnienia w całym kraju. Podjęcie skutecznych działań w zakresie promowania zatrudnienia kobiet poprzez przyjęcie do marca 2015 r. środków służących ograniczeniu zniechęcających czynników podatkowych dla drugich żywicieli rodziny i zapewnienie odpowiednich usług opieki nad dziećmi. Świadczenie w całym kraju odpowiednich usług na rzecz niezarejestrowanej nigdzie młodzieży i zapewnienie do końca 2014 r. mocniejszego zaangażowania się sektora prywatnego w oferowanie wysokiej jakości staży i praktyk, zgodnie z celami gwarancji dla młodzieży. Aby ograniczyć narażenie na ubóstwo i wykluczenie społeczne, rozszerzenie zakresu pilotażowego programu pomocy społecznej, w sposób neutralny dla budżetu, przy zagwarantowaniu właściwego ukierunkowania środków, ścisłej warunkowości i równego uwzględnienia całego obszaru kraju, oraz wzmocnieniu powiązania ze środkami aktywizacji zawodowej. Zwiększenie efektywności programów pomocy dla rodzin oraz wysokiej jakości usług sprzyjających rodzinom o niskich dochodach wychowującym dzieci.

6. Wdrożenie krajowego systemu oceny szkół w celu poprawy wyników nauczania oraz zmniejszenie liczby uczniów przedwcześnie kończących naukę. Zwiększenie stopnia wykorzystania uczenia się poprzez praktykę w miejscu pracy w kształceniu i

szkoleniu zawodowym na poziomie ponadgimnazjalnym oraz wzmocnienie szkolnictwa wyższego ukierunkowanego na naukę zawodu. Stworzenie krajowego rejestru kwalifikacji w celu zapewnienia powszechnego uznawania umiejętności. Zadbanie o to, by finansowanie publiczne było w większym stopniu przeznaczane na wysokiej jakości szkolnictwo wyższe i badania.

7. Przyjęcie oczekujących na to przepisów służących uproszczeniu środowiska regulacyjnego dla przedsiębiorstw i obywateli oraz zajęcie się brakami w zakresie wdrażania istniejącego prawodawstwa. Wspieranie otwarcia rynku i usuwanie pozostałych barier i ograniczeń dla konkurencji w przypadku wolnych zawodów, świadczonych lokalnie usług publicznych, ubezpieczeń, dystrybucji paliw, usług detalicznych oraz usług pocztowych. Poprawę skuteczności zamówień publicznych, szczególnie w drodze usprawnienia procedur, w tym m.in. poprzez wykorzystanie e-zamówień, racjonalizację centralnych jednostek zakupujących i zabezpieczenie właściwego stosowania przepisów przed i po udzieleniu zamówienia. W przypadku lokalnych służb użyteczności publicznej, rygorystyczne wdrożenie przepisów przewidujących skorygowanie do dnia 31 grudnia 2014 r. umów niezgodnych z wymogami w zakresie kryteriów kwalifikowania jako podmiot wewnętrzny.

8. Zapewnienie szybkiej i pełnej operacyjności urzędu ds. transportu do września 2014 r. Zatwierdzenie wykazu strategicznych elementów infrastruktury w sektorze energetycznym i usprawnienie zarządzania portami oraz poprawienie połączeń z obszarami w głębi lądu.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący